

Bruxelles, den 17. juli 2025
(OR. en)

11733/25

**Interinstitutionel sag:
2025/0241 (COD)**

**AGRI 357
AGRIFIN 83
FIN 890
CADREFIN 100
CODEC 1040
ENV 717
FORETS 53**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	17. juli 2025
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2025) 560 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om betingelserne for gennemførelsen af EU-støtte til den fælles landbrugspolitik for perioden 2028-2034

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 560 final.

Bilag: COM(2025) 560 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.7.2025
COM(2025) 560 final

2025/0241 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om betingelserne for gennemførelsen af EU-støtte til den fælles landbrugspolitik for
perioden 2028-2034**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Landbrug og fødevarer er strategiske sektorer for Unionen, da de leverer sikre fødevarer af høj kvalitet til 450 millioner europæere til overkommelige priser og spiller en central rolle for både europæisk og global fødevaresikkerhed. Samtidig er sektorerne afgørende for at opretholde økonomien og livet i landdistrikterne samt en vigtig del af løsningen, når det gælder beskyttelse af klima, natur, jord, vand og biodiversitet, som i øjeblikket er under pres. Den fælles landbrugspolitik er kernen i det europæiske projekt og har i mere end 60 år haft som funktion at sikre fødevaresikkerhed og en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen i overensstemmelse med EU-traktaternes mål.

Den opgave er lige så relevant i dag, som den var oprindeligt, da EU's landbrugssektor står over for betydelige udfordringer. Sektorens tiltrækningskraft for unge skal styrkes, da kun en brøkdel af landbrugerne er under 40 år. Sektoren er udsat for klimaforandringer, tab af biodiversitet og socioøkonomisk pres, som truer sektorens langsigtede bæredygtighed og eksistensgrundlag. Uensartede globale spilleregler, en vis importafhængighed og sårbarhed over for geopolitiske usikkerheder bidrager til den langsigtede usikkerhed, som EU's landbrugere står over for. Investeringer er vanskelige at finansiere, da landbrugsindkomsten pr. arbejdstager ligger betydeligt lavere end gennemsnitslønningerne i den samlede økonomi (60 % i 2023). Desuden bidrager territoriale ubalancer og utilstrækkelig adgang til viden og innovation – herunder digitale løsninger – til sektorens faldende tiltrækningskraft, navnlig blandt unge.

Disse udfordringer gør offentlig støtte til sektoren nødvendig og nødvendiggør samtidig en robust og tilpasningsdygtig politisk indsats for at sikre en konkurrencedygtig, modstandsdygtig og bæredygtig landbrugssektor. På grundlag af de vellykkede tidligere reformer, der har givet den fælles landbrugspolitik en resultatbaseret og markedsorienteret retning, skal den fælles landbrugspolitik derfor fortsat udvikles og styrkes for effektivt at kunne reagere på en skiftende situation globalt, i EU og på nationalt og regionalt niveau, herunder på bedriftsniveau.

EU's stats- og regeringschefer har gentagne gange understreget behovet for at styrke modstandsdygtigheden i EU's landbrug for at sikre fødevaresikkerheden på lang sigt, bevare landdistrikternes levedygtighed og anerkende den fælles landbrugspolitik's afgørende rolle for at opnå disse mål. Samtidig har de understreget betydningen af at sikre en stabil og forudsigelig politisk ramme, der støtter landbrugerne i håndteringen af miljø- og klimaudfordringer.

De politiske retningslinjer for Kommissionens mandat i perioden 2024-2029 understreger betydningen af at sikre, at landbrugerne har en rimelig og tilstrækkelig indkomst til fortsat at skabe innovation og fordele for Unionen som helhed. For at opnå dette indeholder retningslinjerne opfordringer til at mindske de bureaukratiske byrder, belønne landbrugere, der arbejder i harmoni med naturen, og styrke deres position i fødevareræddikæden for at beskytte dem mod illoyal handelspraksis. Det kræver den rette balance mellem incitamenter, investeringer og regulering for at opbygge en mere konkurrencedygtig og modstandsdygtig landbrugssektor.

I Kommissionens meddelelse af 19. februar 2025, "En vision for landbrug og fødevarer", skitseres de vigtigste principper for den fælles landbrugspolitik efter 2027. Principperne omhandler en fælles landbrugspolitik, der bygger på klare mål og målrettede krav, hvor medlemsstaterne påtager sig et større ansvar og i højere grad står til regnskab med hensyn til at opfylde de politiske målsætninger. I meddelelsen fremhæves også den fælles landbrugspolitikens afgørende rolle i at støtte og stabilisere landbrugernes indkomster, tiltrække en ny generation af landbrugere og sikre en enklere og mere målrettet politik, hvor der er en bedre balance mellem incitamenter og obligatoriske krav. Desuden understreges behovet for større fleksibilitet for landbrugerne og et skift fra betingelser til incitamenter. Den nye finansielle ramme giver mulighed for at bygge videre på den nylige reform og tilpasse reglerne for støtte, så målsætningerne for konkurrenceevne, modstandsdygtighed, innovation og bæredygtighed nås på en sammenhængende og effektiv måde.

De strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for perioden 2023-2027 har vist sig at være effektive redskaber til integreret politikgennemførelse, der fremmer samarbejdet mellem regeringer, interessenter og civilsamfundet. Den nye gennemførelsesmekanisme, der blev indført i 2023, muliggør en politik- og resultatbaseret tilgang, som øger medlemsstaternes fleksibilitet og ansvar for at håndtere lokale særpræg inden for en fælles EU-ramme. Med udgangspunkt i disse erfaringer er der mulighed for yderligere at strømline gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og øge synergier og fleksibilitet inden for og med andre udgiftsområder.

I forbindelse med lovgivningsforslagene om den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2028-2034 er dette forslag, der specielt omhandler til landbruget, begrundet i de særlige forhold under den fælles landbrugspolitik. **Mens den fremtidige fælles landbrugspolitik vil være i overensstemmelse med de strømlinede gennemførelsesmekanismer for EU's udgiftsprogrammer under den nye FFR, og programmeringen og gennemførelsen bliver en del af den nationale og regionale partnerskabsfond og planerne herunder**, fastsætter dette forslag særlige regler, der er nødvendige for at styre den fælles landbrugspolitik i retning af at:

- **bidrage til en mere målrettet indkomststøtte til landbrugere og deres konkurrenceevne på lang sigt**, hvor støtten rettes mod landbrugere, der aktivt bidrager til fødevarer sikkerheden, til bedrifternes og specifikke sektorer økonomiske levedygtighed og til bevarelse af miljøet, samtidig med at der gives adgang til supplerende indtægtskilder
- **forbedre erhvervets tiltrækningskraft og fremme generationsskifte**, herunder ved at lette adgangen for unge og nye i erhvervet, bl.a. ved at fremme kompetenceudvikling, bedre adgang til kapital og bedre arbejdsvilkår
- **styrke landbrugs- og skovbrugssektorens rolle for klimaindsatsen, levere økosystemtjenester og bevare biodiversitet og naturressourcer** ved at belønne landmænd, der arbejder med naturen, og tilskynde til en omstilling mod mere bæredygtige produktionsmetoder, der er tilpasset de lokale forhold, og sikre den rette balance mellem investeringer, incitamenter og krav.
- **forbedre modstandsdygtigheden og evnen til at håndtere kriser og risici** ved at skabe stærkere og mere målrettede incitamenter for landbrugerne til at mindske sårbarhed og eksponering for risici, herunder gennem tilpasning på bedriftsniveau og diversificering af produktionen, fremme mere ambitiøse omstillingsforandringer de

steder, hvor de nuværende fremgangsmåder ikke er bæredygtige på lang sigt, og styrke sammenhængen mellem forebyggelse og krisestyring

- **fremskynde innovation, forbedre adgangen til viden og fremskynde den digitale omstilling** og dermed skabe en blomstrende landbrugssektor ved at styrke landbrugets viden- og innovationssystemer, herunder adgang til upartiske og kvalificerede rådgivningstjenester, målrettet uddannelse og fremme af en bredere anvendelse af digitale løsninger
- **forbedre arbejdsvilkårene og livet i landdistrikterne** ved at tilbyde hjælpetjenester og støtte til samarbejde, erhvervsudvikling, merværdiskabelse og projekter, der muliggør udvikling af landdistrikterne.

For at nå disse målsætninger har forslaget til formål at **udnytte det fulde potentiale i den strategiske planlægning gennem en enklere og mere fleksibel politisk ramme, der styrker synergier og komplementaritet på tværs af sektorer**. Den nye flerårige finansielle ramme giver mulighed for, at EU-budgettets udgifter til landbrug kan få større gennemslagskraft. Med udgangspunkt i det nuværende system, der er baseret på strategiske planer, vil programmeringen drage fordel af den yderligere udvikling, samtidig med at der sikres sammenhæng og synergier med den fælles ramme, som det samlede sæt af FFR-forslag udgør, navnlig Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af **Den nationale og regionale partnerskabsfond** for perioden 2028-2034 ("NPRF-forordningen"), forslaget til forordning om **Fælles resultatramme** ("resultatforordningen"), forslaget til **Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne** og forslaget til **Rammeprogrammet for forskning**. For så vidt angår **førtiltrædelsesstøtte** skal forslaget om et globalt Europa forberede kandidatlandene ved at indføre de nødvendige strukturer, så deres landbrugssystemer gradvist kan tilpasses den fælles landbrugspolitik.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Nærværende forslag er fuldt i overensstemmelse med målene for den fælles landbrugspolitik fastsat i TEUF. Forslaget indebærer en modernisering af den måde, hvorpå bestemmelserne i TEUF gennemføres, i overensstemmelse med retningslinjerne for FFR for perioden 2028-2034, visionen for landbrug og fødevarer samt forenklingsbestræbelserne, samtidig med at indsatsen tilpasses til de aktuelle udfordringer.

Målene for den fælles landbrugspolitik er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"):

- at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften
- herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer
- at stabilisere markederne
- at sikre forsyningerne
- at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Landbruget er en vigtig bidragsyder til EU's globale **konkurrenceevne**. EU importerer store mængder råvarer og en førende eksportør af værdifulde landbrugs- og fødevarerprodukter og har derfor en indvirkning på fødevaresystemer uden for EU. Forslaget tager i overensstemmelse med artikel 208 i TEUF hensyn til EU's udviklingssamarbejdes målsætninger om fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling i udviklingslandene, navnlig ved at sikre, at EU's støtte til landbrugere ikke har nogen eller kun minimal indvirkning på handelen.

Landbrug og skovbrug dækker 84 % af Unionens område. Sektoren er både afhængig af og påvirker miljøets tilstand. Til de specifikke mål for den fælles landbrugspolitik hører naturligvis også **miljø- og klimainsatsen**. Eksempelvis bidrager den fælles landbrugspolitik til klimatilpasning og modstandsdygtighed over for vand, såsom afbødning af oversvømmelsesrisici og vandforvaltning gennem landskabsgenopretning, samtidig med at den støtter biodiversitets- og bevaringsinitiativer. På samme måde kan den fælles landbrugspolitik støtte projekter vedrørende vedvarende energi og bioøkonomi og dermed bidrage til EU's mål for energiomstilling og cirkularitet.

Forslaget sætter stærkt fokus på at støtte unge landbrugere og fremmer **generationsskifte** i overensstemmelse med Kommissionens fokus på unge.

Den fælles landbrugspolitik støtter landbrugernes indkomst og bidrager således til at styrke **sociale målsætninger og politikker** på flere vigtige måder. Den er målrettet de landbrugere, der har størst behov, og den støtter de forskellige sociokulturelle karakteristika i EU's landdistrikter, herunder jobskabelse og gode arbejdsvilkår i landbruget og landdistrikterne. Det er nødvendigt at beskytte de endelige støttemodtagere og sikre forudsigelighed for indkomststøttekomponenten i den fælles landbrugspolitik samt at målrette og styre den støtteindsats, som denne forordning fastsætter. Endelig finansierer den fælles landbrugspolitik kompetencer og viden til støtte for landbrugere i den socioøkonomiske, grønne og digitale omstilling. Styrket landbrugsuddannelse, muligheder for livslang læring og peerlæring. Med den nye struktur kan instrumenterne under den fælles landbrugspolitik bedre tilpasses til de nationale uddannelsessystemer og forskningsprogrammer.

Landbruget har direkte tilknytning til "**one health**"-konceptet. I den sammenhæng indeholder forslaget en række instrumenter, der har til formål at sikre fødevarerproduktion af høj kvalitet, reducere anvendelsen af pesticider og antimikrobielle stoffer, forbedre dyrevelfærdsforholdene samt biosikkerhedsforanstaltninger på bedriftsniveau for at forebygge udbrud af skadegørere og dyresygdomme.

Den fælles landbrugspolitik bidrager til samhørighed og retten til at blive boende ved at fremme en mangfoldig og modstandsdygtig økonomi i **landdistrikter** ved bl.a. at støtte forretningsmuligheder, landboturisme, infrastruktur og bioøkonomi gennem Leader-strategierne. Dette er i overensstemmelse med den langsigtede vision for landdistrikterne med vægt på økonomisk diversificering i landdistriktsmiljøer for landbrugere.

Ligesom i andre sektorer bør landbruget og landdistrikterne gøre bedre brug af **innovation** for at øge konkurrenceevnen, bæredygtigheden og modstandsdygtigheden. Ny teknologi og viden, navnlig digitale teknologier, forbedrer ressourceeffektiviteten. Forslaget styrker forbindelsen til forskningspolitikken, idet tilrettelæggelse af videnudveksling får en fremtrædende plads i modellen til politikgennemførelse. Den fælles landbrugspolitik og EU's forsknings- og innovationspolitik kan i væsentlig grad styrke landbrugssektorens

konkurrenceevne og modstandsdygtighed. På samme måde gør vægten på digitalisering det muligt at skabe sammenhæng til EU's digitale dagsorden og AI-dagsorden, og samtidig begrænses rapporteringsbyrden.

Der er mange muligheder for synergier mellem den fælles landbrugspolitik og andre EU-politikker, som den nye planlægningsmekanisme sikrer en bedre udnyttelse af.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I artikel 38 i TEUF gives Unionen beføjelse til at fastlægge og gennemføre en fælles landbrugspolitik. I artikel 39 i TEUF fastsættes målene for den fælles landbrugspolitik, som omfatter forøgelse af landbrugets produktivitet, en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen, stabilisering af markederne, sikring af forsyningerne, og at forsyningerne når ud til forbrugerne til rimelige priser.

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Ifølge traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er kompetencen med hensyn til landbruget delt mellem Unionen og medlemsstaterne, samtidig med at der fastlægges en fælles landbrugspolitik med fælles mål og en fælles gennemførelse.

I den nuværende gennemførelsesmodel har Unionen i højere grad fastlagt de grundlæggende parametre (den fælles landbrugspolitik's mål, overordnede interventionstyper og grundlæggende krav), mens medlemsstaterne har påtaget sig en større rolle og et større ansvar for, hvordan målene opfyldes og de aftalte mål nås. Inden for denne ramme sikrer forslaget til den fælles landbrugspolitik efter 2027 fortsat lige vilkår mellem medlemsstaterne og landbrugerne på det indre marked, garanterer fødevarer sikkerhed i hele Unionen og håndterer udfordringer af grænseoverskridende og global karakter.

I overensstemmelse med visionen for landbrug og fødevarer og i betragtning af Unionens meget forskelligartede landbrugsmiljøer med forskellige fysiske parametre er en standardtilgang ikke velegnet med hensyn til at opnå de ønskede resultater. En større grad af integration med forskellige politikker og fleksibilitet for medlemsstaterne vil gøre det muligt bedre at tage hensyn til lokale forhold og behov. Medlemsstaterne får ansvaret for at skræddersy interventioner under den fælles landbrugspolitik for at maksimere deres bidrag til Unionens målsætninger baseret på anbefalinger fra Kommissionen.

• Proportionalitetsprincippet

De økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som EU's landbrugssektor og landdistrikter står over for, kræver en væsentlig reaktion og en vedvarende indsats, der svarer til disse udfordrings EU-dimension. Den politiske ramme for den fælles landbrugspolitik ledsages af et robust og passende budget under Fonden for Nationalt og Regionalt Partnerskab. Den større valgfrihed, som medlemsstaterne har med hensyn til at udvælge og tilpasse tilgængelige politiske redskaber inden for den fælles landbrugspolitik for at opfylde EU's fælles mål, står i et rimeligt forhold til den indsats, der kræves i lyset af behov og udfordringer.

- **Valg af instrument**

Den fælles landbrugspolitik har retsgrundlag i artikel 42-43 i TEUF og har gennem mere end 60 års historie vist, at den fortsat er relevant, nødvendig og udvikler sig over tid. En målrettet politik med den rette styring sikrer de rette betingelser for, at landbrugere og landdistrikter kan gøre en indsats og sikre fødevarer sikkerheden og generationsskifte på en bæredygtig måde.

Retsakten fastlægger de specifikke politiske aspekter, der er særegne for den fælles landbrugspolitik, dens fokus og retning, og skaber rettigheder og forpligtelser for medlemsstaterne og for de endelige støttemodtagere. På grund af den langsigtede og strategiske karakter og udgifternes karakter af indkomststøtte, investeringer og samarbejde er et integreret, men selvstændigt retsgrundlag berettiget. Under hensyntagen til det overordnede FFR-forvaltningssystem er det mest hensigtsmæssige middel til at operationalisere den foreslåede ramme en særskilt forordning om den fælles landbrugspolitik, som supplerer den foreslåede NRPF-forordning og resultatforordningen med specifikke bestemmelser, der gælder for den fælles landbrugspolitik. Den fungerer som hidtil i kombination med den fælles markedsordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I november 2023 offentliggjorde Kommissionen en rapport om den fælles indsats i alle de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i EU's medlemsstater (i henhold til den gældende forordning (EU) 2021/2115), hvor nogle centrale elementer fremhæves.

- De nye strategiske planer under den fælles landbrugspolitik er et passende redskab til at forfølge de politiske målsætninger under den fælles landbrugspolitik.
- De strategiske planer under den fælles landbrugspolitik omfatter fortsat støtte til landbrugsindkomst, økonomisk bæredygtighed og modstandsdygtighed i landbrugssektoren.
- Der er behov for at styrke risikostyringsværktøjerne og en øget udbredelse heraf i hele Unionen gennem EU-ordninger eller nationale ordninger.
- Planerne er grønnere end i den foregående periode for den fælles landbrugspolitik. Der er dog større potentiale til at bidrage til modvirkning af klimaforandringerne, navnlig ved at øge kulstofbindingen, mens udfordringerne i forbindelse med klimatilpasning kræver en mere holistisk og langsigtet tilgang, herunder relevante dyrkningsmetoder og investeringer.
- Der er fremskridt med hensyn til bæredygtig forvaltning af naturressourcerne, navnlig jordbunden, og mindske af afhængigheden af tilsætning af kemikalier.
- Der vil være behov for mere helhedsorienterede tilgange til specifikke sektorer, der omfatter deres økonomiske, sociale og miljømæssige sårbarheder og fordele: f.eks. at øge ekstensive husdyrsystemers positive indflydelse på biodiversitet, kulstofbinding, landskaber, kulturarv og levevilkår i landdistrikterne.

- Og endelig afhænger den overordnede situation også af elementer uden for den fælles landbrugspolitik samt af andre eksterne faktorer såsom udviklingen på markederne og forbrugernes præferencer.

I denne oversigtsrapport, der opsummerer medlemsstaternes kollektive ambitioner og fælles indsats, fandt Kommissionen, at der især er behov for yderligere opmærksomhed på følgende områder: styrkelse af færdigheder, uddannelse og rådgivningskapacitet på alle niveauer, fremme af udveksling af god praksis for bedre at vejlede medlemsstaterne og interessenterne, reduktion af den administrative byrde i forbindelse med specifikke interventioner og overvågning af gennemførelsen og resultaterne (samt om nødvendigt tilpasning af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik).

• **Høringer af interessenter**

Kommissionen har arbejdet aktivt sammen med interessenterne i udarbejdelsen af FFR-initiativerne.

I januar 2024 blev der indledt en strategisk dialog om fremtiden for EU's landbrug med deltagelse af 29 centrale interessenter fra de europæiske landbrugsfødevarersektorer, civilsamfundet, landdistrikterne og den akademiske verden for at opnå en fælles forståelse og fastlægge en vision for fremtiden for EU's landbrugs- og fødevarer systemer. I den strategiske dialog blev behovene for fortsat at yde socioøkonomisk støtte målrettet de landbrugere, der har mest brug for det, fremme positive miljømæssige, sociale og dyrevelfærdsmæssige resultater for samfundet og styrke rammebetingelserne for landdistrikterne fremhævet. Det blev konstateret, at opfyldelsen af EU's mål med hensyn til landbrug og fødevarerproduktion, udvikling af landdistrikterne, klimaneutralitet og genopretning af biodiversitet kræver et dedikeret og passende budget, der matcher alle ambitioner på en afbalanceret og ligeværdig måde. Et sådant princip er afgørende for at gøre omstillingen økonomisk rentabel, fremme generationsskifte, styrke landdistrikterne og støtte bedrifter, der er stillet ringere i konkurrencen, men som samtidig er afgørende for landbrugets mangfoldighed i EU.

Desuden fandt der inden for rammerne af det nyligt oprettede Europæiske Råd for Landbrug og Fødevarer (EBAF), som samler organisationer, der repræsenterer landbrugserhvervet, andre aktører i fødevarerforsyningskæden og civilsamfundet, en dedikeret drøftelse sted den 19. maj 2025 og den 19.-20. juni 2025 om, hvordan man bedre kan målrette direkte betalinger og gå fra betingelser til incitamenter i den fælles landbrugspolitik efter 2027.

Yderligere input om den fælles landbrugspolitik's fremtid blev indsamlet gennem særlige møder, der blev afholdt inden for rammerne af eksisterende EU-interessentplatforme, samt ad hoc-tekniske workshops, der samlede EU-interessenter og medlemsstater.

• **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Med henblik på at indsamle dokumentation og viden fra eksperter om spørgsmål vedrørende den fælles landbrugspolitik blev der afholdt en række tekniske workshopper mellem december 2023 og maj 2024. Disse workshopper gjorde det muligt at udveksle synspunkter mellem EU's interessenter, medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene samt at gøre fremskridt med formuleringen af de vigtigste konklusioner og spørgsmål, der skal tages i betragtning i processen til modernisering og forenkling af den fælles landbrugspolitik.

Den første workshop om modstandsdygtighed konkluderede, at der er behov for at styrke risikostyringsværktøjerne på bedriftsniveau og mulighederne for risikodeling langs værdikæden med en mere holistisk tilgang, herunder forebyggelse. En anden workshop

fokuserede på fødevarer sikkerhed, en tredje workshop om bæredygtighed blev afsluttet med bred opbakning til behovet for at hjælpe landmændene med at afprøve nye innovationer og få mere uafhængig rådgivning. En fjerde workshop om forvaltning og resultater af den fælles landbrugspolitik bekræftede den generelle opbakning til den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik, og deltagerne understregede behovet for stabilitet, fleksibilitet og forenkling (især for landmænd) og for at undersøge mere frivillige tilgange, styrke evnen til at reagere på eksterne chok og sikre proportionalitet i kontrol og sanktioner. En sidste workshop fokuserede på solidaritet og landdistrikter og fremhævede en generel opbakning til at sikre mere integrerede politiske tiltag, som er afgørende for at håndtere de mangeartede udfordringer i landdistrikterne. Den fælles landbrugspolitik kan ikke løse det hele, bedste praksis eksisterer, men bliver ikke udbredt, og der er behov for mere kapacitetsopbygning for forvaltninger og enklere rammer.

Et fremsynsprojekt fra Kommissionen om digital omstilling for landbrugere og lokalsamfund i landdistrikterne omfattede en række deltagelsesbaserede workshopper for interessenter i perioden marts 2022 til maj 2023. Kommissionen deltog sammen med medlemsstaterne i det spanske formandskabs fremsynsøvelse om åben strategisk autonomi, der omfattede landbrugsfødevarer som en af fire strategiske sektorer.

Endelig gjorde en gennemførelsesdialog i juni 2025 under ledelse af kommissær Hansen det muligt at identificere prioriteter for at forbedre de nuværende instrumenter under den fælles landbrugspolitik.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er udarbejdet på baggrund af den konsekvensanalyse, der blev gennemført i forbindelse med Kommissionens forslag til NPRF-forordningen for FFR 2028-2034, hvor mulighederne for udformningen af NPR-planen blev vurderet med fokus på to centrale aspekter: gennemførelsesmodellen, som fastlægger, hvordan midler udbetales, og forvaltningsmodellen, som regulerer, hvordan EU's udgifter gennemføres og overvåges.

Konsekvensanalysen indeholdt en vurdering af mulighederne for at integrere den fælles landbrugspolitik i en samlet plan.

Løsningsmodel 1 (den fælles landbrugspolitik uden for rammerne af NPR-planerne) bygger videre på den ekspertise, der er opnået gennem gennemførelsen af de nuværende strategiske planer under den fælles landbrugspolitik. Denne tilgang sikrer kontinuitet, muliggør håndterbare ændringer og præciserer ansvarsområderne på EU-plan og på nationalt plan.

En yderligere integration af den fælles landbrugspolitik medfører yderligere forenkling og større synergier i opfyldelsen af målene for politikken og sikrer forudsigelighed for støttemodtagerne. På den anden side vil en tilgang med én fond for den fremtidige fælles landbrugspolitik, selv om den muliggør målrettet støtte, begrænse evnen til at imødekomme nye eller uforudsete behov og skiftende prioriteter. For at øge effektiviteten er der imidlertid potentiale for yderligere harmonisering af centrale aspekter af politikudformningen, såsom overvågnings-, resultat- og revisionssystemer, på tværs af den kommende flerårige finansielle ramme (FFR). Dette vil skabe synergier i de administrative procedurer og reducere omkostningerne for medlemsstaterne.

I modsætning hertil viser konsekvensanalysen, at en fuld integration af den fælles landbrugspolitik (mulighed 2b) nødvendiggør, at der indføres specifikke regler for at sikre det indre markeds integritet og fair konkurrence mellem landbrugerne, især for instrumenter, der

direkte støtter landbrugsindkomsten, såsom direkte betalinger, som er afgørende for landbrugernes eksistensgrundlag.

Ifølge konsekvensanalysen vil én plan pr. medlemsstat sikre en mere sammenhængende programmering, der afspejler nationale og regionale behov og samtidig støtter Unionens prioriteter. En samlet finansieringsramme pr. medlemsstat vil muliggøre en effektiv og fleksibel tildeling af midler, hvilket gør det let at omfordele ressourcer til at imødekomme nye prioriteter eller udfordringer. Samlet set konkluderer konsekvensanalysen, at et bredere anvendelsesområde og en integreret forvaltningsmodel vil medføre betydelige fordele, herunder øget sammenhæng, enkelhed og fleksibilitet.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forenkling er en overordnet prioritet for Kommissionen med det formål at reducere byrder og overkompleksitet samt fremme hurtighed og fleksibilitet.

Antallet af bestemmelser vedrørende den fælles landbrugspolitik er blevet drastisk reduceret, og der er opnået sammenhæng mellem de relevante artikler i NRPF-forordningen, forordningen om den fælles landbrugspolitik og forordningen om den fælles markedsordning. Generelt reduceres detaljeringsgraden og antallet af krav, mens der lægges vægt på bestemmelser, der er afgørende for, at den fælles landbrugspolitik retlige ramme kan fungere. Dette fører ikke blot til en reduktion af det samlede antal bestemmelser, men forbedrer også lovgivningens overordnede kvalitet og mindsker dens kompleksitet, samtidig med at medlemsstaterne får større fleksibilitet til at tilpasse de fælles instrumenter under den fælles landbrugspolitik til deres specifikke behov og udfordringer.

Ved at integrere interventioner fra den nuværende tofundsstruktur (EGFL og ELFUL) afstemmer forslaget værktøjerne vedrørende målsætningerne for konkurrenceevne, modstandsdygtighed, innovation og bæredygtighed, så de i kombination kan sikre bedre resultater. En sådan afstemning øger ikke blot effektiviteten af den støtte, der er til rådighed, men medfører også større fleksibilitet og forenkling i forvaltningen, hvilket i sidste ende fører til mere effektive og målrettede interventioner for både landbrugere og myndigheder. Denne øgede fleksibilitet giver medlemsstaterne mulighed for at udforme, planlægge og gennemføre værktøjerne til støtte under den fælles landbrugspolitik på den måde, der bedst imødekommer sektorens specifikke behov.

Forenkling for støttemodtagerne vil bl.a. blive opnået gennem:

- forenkling af konditionalitet (bedriftsforvaltning). En reduktion af antallet af interventionstyper (mange sammenlagt, f.eks. øko-ordninger og landbrugs-miljø-klimaforpligtelser, betydelig reduktion af ordninger under direkte betalinger), forbedret fokusering af interventionstyperne, kun centrale krav i forordningen
- flere faste beløb. Det muliggør forenklede ansøgningsprocedurer, hvilket reducerer byrden for støttemodtagere og forvaltninger

Forenkling for medlemsstaterne opnås ved:

- en enkelt fond: ingen komplekse regler om overførsler, ingen særskilte regelsæt for hver fond, flytning af kontrolbyrden fra betalingsorganer til eksisterende nationale kontrolorganer, hvilket mindsker risikoen for flere kontroller på bedriften

- forslaget afstemmer også tidsfristerne for betalinger og fjerner ufleksibilitet, samtidig med at der sikres rettidige betalinger til landmændene, hvilket muliggør en tættere sammenhæng med den faktiske gennemførelse af interventioner
- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastsat i Kommissionens forslag til NPRF-forordningen. Bestemmelserne i den foreslåede forordning om overholdelse af de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet finder også anvendelse på støtten under den fælles landbrugspolitik.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

For at høste fordelene ved den nationale og regionale partnerskabsplanlægning omfatter Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme for 2028-2034 (indsæt henvisning) den fælles landbrugspolitik i NPRF. En betydelig del af fonden er afsat til indkomststøtte til landbruget, som er øremærket med mindst 293,7 mia. EUR fra fondens tildelinger for at sikre stabilitet og forudsigelighed for støttemodtagerne.

Denne finansiering kan øges inden for rammerne af NPRF ved synergiskabende programmering af aktioner, der bidrager til opfyldelse af mere end én målsætning, såsom agroenergi, færdigheder og social infrastruktur, vand eller konnektivitet, for blot at nævne nogle eksempler. Desuden vil NPRF-forordningen yde finansiering til salgsfremme af landbrugsprodukter, kriseinterventioner og enhedssikkerhedsnettet (som integrerer den nuværende landbrugsreserve) under faciliteten med 6,3 mia. EUR samt finansiering af en del af den tekniske bistand til f.eks. netværk eller overvågning.

Finansiering af landbruget kan drage fordel af projekter under Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne og forblive en integreret del af det europæiske forskningsrammeprogram under områderne for sundhed, landbrug og bioøkonomi for at støtte forskning og innovation inden for fødevarer, landbrug, udvikling af landområder og bioøkonomi. Kombinationen kan gøre det muligt at bevare de værktøjer, der i øjeblikket er til rådighed, og anvende dem på en optimeret måde.

Oplysninger om de finansielle følger af forslaget til den fælles landbrugspolitik er anført i den finansieringsoversigt, der ledsager NRPP-forslaget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Dette initiativ vil blive overvåget gennem den resultatramme, der gælder for den flerårige finansielle ramme for 2028-2034, som er fastsat i forslaget til forordning [resultatforordningen]. Resultatrammen indeholder bestemmelser om en gennemførelsesrapport i programmets gennemførelsesfase samt en retrospektiv evaluering, der skal foretages i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) 2024/2509¹. Evalueringen gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) (EUT L 2024/2509 af 26.9.2024), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>.

retningslinjer for bedre regulering og vil være baseret på indikatorer, der er relevante for fondens målsætninger.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Dette forslag er en del af FFR-pakken for 2028-2034, herunder NRPF-forordningen og resultatforordningen, som fastlægger finansieringen, rammen for horisontale principper, regler for forvaltningen af Fonden for Nationalt og Regionalt Partnerskab, den finansielle ramme, generelle regler om indhold i og godkendelse af NRP-planerne og styringen heraf samt sikkerhedspakken, resultatrammen og overvågningsrammen.

Dette forslag supplerer disse generelle regler med specifikke regler, der gælder for den fælles landbrugspolitik og landbrugskapitlet i NRP-planerne.

Forslaget supplerer også reglerne i den foreslåede forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013², som fastsætter regler for interventioner i visse sektorer samt skoleordningerne.

Forordning om den fælles landbrugspolitik

Artikel 1 og 2 fastlægger anvendelsesområdet, de nationale henstillinger under den fælles landbrugspolitik, der skal vedtages, samt styringen. Artikel 3 og 4 skitserer elementerne i den fælles landbrugspolitik miljomæssige, klimamæssige og sociale arkitektur, herunder prioriterede miljø- og klimaområder. Artikel 5 opregner alle interventioner under den fælles landbrugspolitik og fastsætter bestemmelser om interventioner til indkomststøtte. Artikel 6 til 20 skitserer kravene til interventioner under den fælles landbrugspolitik samt bestemmelser om målretning.

Artikel 15 og 16 indeholder bestemmelser om generationsskifte og fastsætter en startpakke til unge landbrugere, bestående af et omfattende sæt interventioner, der har til formål at lette unge landbrugeres indtræden og etablering i landbrugssektoren. Artikel 18, 19 og 20 omfatter andre interventioner under den fælles landbrugspolitik, der finansieres af tildelingerne til NRP-planerne. De fastlægger interventionstyper for samarbejde, Leader, støtte til vidensdeling og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter samt andre aktioner under for den fælles landbrugspolitik.

Artikel 21 fastsætter regler for datastyring under den fælles landbrugspolitik, herunder bestemmelser om den myndighed, der er ansvarlig for datastyring under den fælles landbrugspolitik.

Artikel 22-25 indeholder generelle og afsluttende bestemmelser, herunder delegation af beføjelser til Kommissionen som supplement til denne forordning samt gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen til at træffe foranstaltninger, der fraviger denne forordning med det formål at løse specifikke problemer i tilfælde af en berettiget nødsituation, udvalgsprocedure og afsluttende bestemmelser.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om betingelserne for gennemførelsen af EU-støtte til den fælles landbrugspolitik for perioden 2028-2034**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til tiltrædelsesakten af 1979, særlig stk. 6 i protokol nr. 4 om bomuld, der er knyttet hertil,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten³,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens meddelelse af 19. februar 2025 med titlen "En vision for landbrug og fødevarer"⁶ bebudes det, at medlemsstaterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik efter 2027 får yderligere forpligtelser og ansvar med hensyn til, hvordan de opfylder målene for den fælles landbrugspolitik, støtter og stabiliserer landbrugernes indkomster, tiltrækker en fremtidig generation af landbrugere og sikrer fødevarerforsyningen. Den nye fælles landbrugspolitik skal være en enklere og mere målrettet fælles EU-politik og give landbrugerne større fleksibilitet, og der bør ske et skifte fra krav til incitamenter for landbrugerne.
- (2) Lovgivningspakken om den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2028-2034 omfatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... [*NRP-forordningen*] om oprettelse af Fonden for Nationalt og Regionalt Partnerskab ("fonden") for perioden 2028-2034, der samler de nationalt forhåndstildelte midler under fonden, herunder Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der er oprettet ved

³ EUT C af, s. .

⁴ EUT C af, s. .

⁵ EUT C af, s. .

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En vision for landbrug og fødevarer: Sammen skaber vi en attraktiv landbrugs- og fødevarersektor i EU for de kommende generationer, (COM(2025) 75 final) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52025DC0075>.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115⁷ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116⁸. Fonden bør gennemføres ved hjælp af planerne for nationalt og regionalt partnerskab ("NRP-planerne"), og EU-faciliteten ("faciliteten"), der har til formål at øge fleksibiliteten og aktiveres i tilfælde af kriser og interventioner, der kræver styring eller koordinering på EU-plan. Denne støtte fra Unionen til den fælles landbrugspolitik ydes inden for rammerne af fonden i overensstemmelse med de bestemmelser for fonden, der er fastsat i forordning (EU).../... [NRP-forordningen].

- (3) Hvad angår landbruget, mindes der i fondens generelle målsætning, jf. artikel 3, litra c), i forordning (EU).../... [NRP-forordningen], om de mål, der er fastsat i artikel 39 i TEUF. De specifikke mål for den fælles landbrugspolitik bidrager direkte til opretholdelse af livskvaliteten i Unionen og skal gennemføres af medlemsstaterne ved hjælp af deres nationale NRP-planer.
- (4) For at sikre, at Unionen på passende vis kan tage fat på at løse de mest presserende udfordringer, som landbrugssektoren står over for, bør der indføres en styringsmekanisme, der afspejler retningslinjerne i visionen for landbrug og fødevarer for en målrettet politik. For at fremme en konkurrencedygtig, modstandsdygtig og bæredygtig landbrugssektor, i tråd med resultatet af høringerne af interessenterne, bør de nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik tilvejebringe en tilstrækkelig styring af landbrugspolitikken på EU-plan for at vejlede medlemsstaterne i udformningen af deres nationale NRP-planer, hvad angår landbruget, og fastsætte de relevante interventioner på grundlag af deres særlige udfordringer og behov.
- (5) For at sikre lige vilkår og en fælles ramme for støtte til Unionens landbrugssektor bør medlemsstaterne fastlægge rammens dele under hensyntagen til de lokale specifikke forhold og behov med hensyn til målene for den fælles landbrugspolitik, mens Unionen bør skabe den fælles ramme for en politik, hvor støtten går til dem, der har mest brug for den.
- (6) Den fælles landbrugspolitik har haft en positiv indvirkning på generationsskiftet inden for landbruget, men der er stadig hindringer, navnlig hvad angår tilvejebringelse af grundlæggende infrastruktur og tjenester i landdistrikterne, adgangen til jord og det sociale sikkerhedsnet for unge landbrugere og for landbrugere, der går på pension. For at imødekomme unge landbrugeres og nytilkomne landbrugeres specifikke behov bør hver medlemsstat forpligtes til i NRP-planen at fastlægge en strategi for generationsskiftet, der bør bygge på vurderingen af den specifikke nationale kontekst i overensstemmelse med Kommissionens vision for landbrug og fødevarer, der har langsigtet bæredygtighed og tiltrækningskraft i EU's landbrugs- og fødevarersektor som prioriteter. Medlemsstaterne bør også udvikle en omfattende "startpakke" for unge landbrugere, der har til formål at lette unge landbrugeres adgang til og etablering i erhvervet, herunder et omfattende sæt interventioner, der er målrettet unge landbrugere.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj>).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj>).

- (7) I tråd med målet om at skabe en bedre balance mellem incitamenter og krav bør medlemsstaterne inden for rammerne af deres nationale NRP-planer målrette støtten mod den fælles landbrugspolitik's prioriteter, som er afgørende for landbrugets langsigtede bæredygtighed. Den fælles landbrugspolitik efter 2027 bør fremskynde omstillingen til mere bæredygtige produktionsmetoder og derved bidrage til målet om klimaneutralitet senest i 2050. Den nye fælles landbrugspolitik bør i større omfang belønne jordbrugerne for at levere mere ambitiøse økosystemtjenester, der er mere vidtrækkende end de resultater, der opnås gennem obligatoriske krav. Den nye fælles landbrugspolitik bør skabe en ny balance mellem på den ene side bedriftsforvaltning med en række obligatoriske krav og på den anden side miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger, der understøtter forpligtelser til gavn for miljøet, klimaet og dyrevelfærden og omstillingen til mere modstandsdygtige produktionssystemer.
- (8) Bedriftsforvaltning bør indføres for at sikre, at støtten i henhold til den fælles landbrugspolitik er i overensstemmelse med princippet om "ikke at gøre væsentlig skade", der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509⁹. Bedriftsforvaltningen bør omfatte mindstekrav til miljømæssig og social konditionalitet og beskyttelsesforanstaltninger, der er udformet af medlemsstaterne med henblik på at nå centrale mål som beskyttelse af jord og vandløb mod forurening. Medlemsstaterne bør gives fleksibilitet til at tilpasse disse beskyttelsesforanstaltninger til deres særlige geografiske og klimatiske forhold og produktionssystemer, herunder ved fastsættelse af undtagelser. For at fremme et socialt bæredygtigt landbrug skal der ved visse betalinger i henhold til den fælles landbrugspolitik kræves overholdelse af standarder for arbejds- og ansættelsesvilkår og sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen. Det europæiske charter og de forskellige nationale bestemmelser og arbejdsmarkedsmodeller bør overholdes, arbejdsmarkedets parter eller medlemsstaterne bør ikke pålægges yderligere håndhævelses- eller kontrolforpligtelser, og dobbeltkorrektioner bør undgås.
- (9) Indkomststøtten til landbrugere bør fortsat være det centrale instrument i landbrugspolitikken for at sikre landbrugerne en rimelig indkomst og en bæredygtig landbrugs- og fødevarerproduktion. Denne støtte bør bidrage til at fremme en konkurrencedygtig og modstandsdygtig landbrugssektor, der tilstræber produktion af høj kvalitet og ressourceeffektivitet, samtidig med at generationsskiftet og dermed fødevarer sikkerheden på lang sigt sikres. Tildelingerne af midlerne til indkomststøtten bør øremærkes, så de udelukkende anvendes til indkomststøtte til landbrugere, hvorved der sikres stabilitet og forudsigelighed for Unionens landbrugssektor. For at sikre stor virkning og effektivitet bør den nye fælles landbrugspolitik omfatte en strømlinet og sammenhængende værktøjskasse med interventionstyper til indkomststøtte, der sætter medlemsstaterne i stand til at nå målene for den fælles landbrugspolitik.
- (10) Da støtten skal målrettes til dem, der har størst behov for den, bør medlemsstaterne kun udbetale den arealbaserede gradvist nedsatte (degressivitet) indkomststøtte til personer hvis hovedaktivitet er at drive landbrug, samtidig med at det sikres, at små landbrugere og landbrugere, der har flere forretningsaktiviteter, og som mindst udøver et minimumsniveau af en landbrugsaktivitet, ikke udelukkes.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (omarbejdning) (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>.

- (11) I erkendelse af, at der er behov for at forbedre landbrugets modstandsdygtighed og risikostyring, bør der ydes støtte, som gør landbrugerne bedre i stand til at kunne klare voksende risici og kriser, f.eks. i forbindelse med klimaforandringer eller markedsustabilitet, så landbrugerne kan deltage i risikostyringsværktøjer, herunder støtte til forsikringspræmier og bidrag til gensidige fonde i alle medlemsstater. Man bør fremme en proaktiv tilgang til risikostyring, som styrker sektorens modstandsdygtighed, ved at fastsætte passende maksimale støttesatser, og give landbrugerne incitamenter til at gennemføre risikoforebyggende foranstaltninger.
- (12) Målene for den fælles landbrugspolitik bør også forfølges ved at yde støtte til investeringer, der gennemføres af landbrugere og skovbrugere. Sådanne investeringer kan bl.a. vedrøre infrastruktur i forbindelse med udvikling, modernisering eller af landbrug eller skovbrug eller deres tilpasning til klimaforandringer, skovlandbrugsmetoder, energi- og vand, indførelse af digitale teknologier i landbruget, præcisionslandbrug, diversificering af indkomstkilder gennem andre aktiviteter inden for landboturisme og bioøkonomi. Det bør også være muligt at yde støtte til investeringer i genopretning af landbrugets eller skovbrugets produktionspotentiale efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, herunder brande, storme, oversvømmelser, skadedyrsangreb og sygdomme.
- (13) I anerkendelse af at landbrugere har behov for at skabe balance mellem arbejdsmæssige og personlige og familiemæssige forpligtelser, bør det være muligt at yde støtte til vikarordninger inden for landbruget, der gør det lettere for landbrugere at finde en afløser under sygdom, barsel, ferie eller deltagelse i uddannelse. Det bør være muligt at yde støtte til oprettelsen af disse vikarordninger og til lønninger til midlertidigt ansatte, der afløser landbrugeren.
- (14) For at fremme den sociale, økonomiske, miljømæssige og digitale omstilling i landdistrikterne bør medlemsstaterne sikre, at Leader støttes. Der bør kunne ydes støtte inden for rammerne af NRP-planerne til kvalitetsordninger og salgsfremmende aktiviteter, korte forsyningskæder og udvikling af lokale markeder.
- (15) Da der er behov for at fremme innovation og mere bæredygtig praksis bør Det Europæiske Innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed ("EIP-AGRI") fortsat være et centralt politikredskab til at støtte interaktiv innovation og forbedre videnudvekslingen mellem aktører og dermed udbrede løsninger, der umiddelbart kan omsættes til praksis¹⁰. Synergier mellem den fælles landbrugspolitik og Unionens rammeprogram for forskning (FP10), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../..., bør tilskynde landbruget til at gøre bedst mulig brug af resultater fra forskning og innovation, navnlig fra projekter, der finansieres af FP10 og EIP-AGRI, og føre til innovation inden for landbruget, bioøkonomien og i landdistrikterne.
- (16) Større interoperabilitet mellem offentlige landbrugsinformationssystemer, der er oprettet på nationalt plan, kan medføre betydelige fordele, herunder en mindre dataindsamlingsbyrde, øget effektivitet og øget overvågning af politikken gennemførelse. For at nå dette mål bør medlemsstaterne anvende princippet om, at data kun "indsamles én gang, men anvendes flere gange" for at mindske indberetningsbyrden. Ved at udpege én myndighed til at koordinere interoperabilitetsindsatsen og ved at investere i entydige bedriftsidentifikationsnumre, den europæiske digitale ID-tegnebog i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed, COM(2012) 79 final.

forordning (EU) nr. 910/2014¹¹ og en datadelingsinfrastruktur er det muligt at lette den administrative byrde, strømline rapporteringsforpligtelserne og styrke landbrugernes position i dataværdikæden og i sidste ende støtte målene for den fælles landbrugspolitik.

- (17) Med henblik på at supplere de ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Af hensyn til retssikkerheden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning med foranstaltninger, der sikrer, at medlemsstaterne gennemfører interoperabiliteten og den gnidningsløse dataudveksling mellem informationssystemer, der anvendes til gennemførelse, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik.
- (18) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge køreplanen for opnåelse og opretholdelse af interoperabilitet mellem informationssystemer.
- (19) I behørigt begrundede tilfælde og når det er påkrævet af særligt hastende årsager, bør Kommissionen med henblik på at løse specifikke problemer, samtidig med at kontinuiteten i indkomststøtten sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, tillægges beføjelser til at vedtage umiddelbart gældende gennemførelsesretsakter. Kommissionen bør desuden tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når ekstraordinære omstændigheder under behørigt begrundede omstændigheder påvirker tildelingen af støtte og bringer den effektive gennemførelse af interventionerne i denne forordning i fare.
- (20) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af den planlagte foranstaltning hurtigst muligt, bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1 **Genstand**

For at sikre en stærk, bæredygtig og modstandsdygtig fælles landbrugspolitik, Unionens fødevarerikkerhed, generationsskiftet og dynamiske landdistrikter fastsættes der ved denne forordning bestemte betingelser og gennemførelsen af Unionens støtte til den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med det overordnede mål, der er fastsat i artikel 2, litra c), i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen].

Denne EU-støtte ydes inden for rammerne af Fonden for Nationalt og Regionalt Partnerskab ("fonden") i henhold til de for fonden gældende regler, der er fastsat i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen].

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73) ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj>.

Artikel 2

Nationale henstillinger og styring vedrørende den fælles landbrugspolitik

1. Kommissionen vedtager nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik med vejledning til hver medlemsstat om gennemførelsen af de specifikke mål, der vedrører den fælles landbrugspolitik, jf. artikel 3, litra d), i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen], inden for rammerne af deres NRP-plan i henhold til artikel 22 i nævnte forordning inden medlemsstaterne forelægger NRP-planerne. De nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik baseres på, at følgende mål opnås:
 - (a) bidrage til en rimelig og tilstrækkelig indkomst for landbrugerne og deres konkurrenceevne på lang sigt, herunder landbrugernes position i værdikæden
 - (b) forbedre erhvervets tiltrækningskraft og fremme generationsskiftet
 - (c) styrke klimainsatsen, leveringen af økosystemtjenester, cirkulære løsninger, bevarelse af biodiversitet og naturressourcer, bæredygtigt landbrug og forbedret dyrevelfærden
 - (d) forbedre modstandsdygtigheden, landbrugernes beredskab og evne til at håndtere kriser og risici
 - (e) forbedre adgangen til viden og fremskynde innovation og den digitale omstilling med henblik på en blomstrende landbrugs- og fødevarersektor.

Kommissionen kan ajourføre de nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik, hvis det er relevant.

2. Kommissionen baserer de nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik på en analyse af situationen i landbrugssektoren og landdistrikterne, herunder demografiske faktorer, strukturelle og territoriale karakteristika og fødevarer sikkerheden i hver medlemsstat.
3. I de nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik udpeger Kommissionen navnlig de vigtigste udfordringer, som hver medlemsstat skal tage op i sin nationale NRP-plan, på grundlag af de specifikke mål vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 3, litra d), i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen].

Artikel 3

Bedriftsforvaltning

1. Bedriftsforvaltningen omfatter de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er anført i bilag I, del A [*bilaget med forvaltningskrav*], de beskyttelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt i NRP-planen i henhold til denne artikels stk. 4 og bilag I, del C, og systemet for social konditionalitet, som omfatter de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er anført i del B i bilag I.
2. Betalinger inden for rammerne af de interventioner, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a)-f) og litra o) og p), skal, i det omfang de vedrører støtte til lokale landbrugsprodukter, være i overensstemmelse med et system med lovgivningsbestemte forvaltningskrav og beskyttelsesforanstaltninger, der er sammenfattet under "bedriftsforvaltning".

Listen over de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og målene for beskyttelsesforanstaltningerne er anført i bilag I.

Betingelserne for bedriftsforvaltning i henhold til bilag I, del A og C, finder dog ikke anvendelse på landbrugere, der modtager støtte i henhold til artikel 5, stk. 1, litra g).

3. Støtte, der er underlagt betingelserne for bedriftsforvaltning, anses for at være i overensstemmelse med princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" i henhold til artikel 33, stk. 2, litra d), i forordning (EU, Euratom) 2024/2509.

Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved "lovgivningsbestemt forvaltningskrav" hvert enkelt krav, der er opført i bilag I, del A og B, i en given retsakt som opført i bilag I, del A og B, som indholdsmæssigt adskiller sig fra andre krav i samme retsakt.

Hvad angår de retsakter om de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag I, finder den gældende udgave anvendelse, og hvad angår direktiver desuden som gennemført af medlemsstaterne. Retsakter til gennemførelse af direktiver kan dog ikke have til formål eller til følge, at undtage landbrugere eller andre støttemodtagere fra de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er anført i bilag I, del A og B.

4. Medlemsstaterne fastsætter i henhold til bilag I, del C, på nationalt eller regionalt plan beskyttelsesforanstaltninger, der skal overholdes af landbrugere og andre støttemodtagere, der modtager den støtte, der er omhandlet i stk. 2, med henblik på at opnå følgende mål:

- (a) beskyttelse af kulstofrig jord, landskabstræk og permanente græsarealer på landbrugsarealer
- (b) beskyttelse af jordbunden mod erosion, bevarelse af jordens potentiale, bevarelse af jordens organiske materiale, herunder gennem omdrift eller afgrødediversificering, samt beskyttelse mod afbrænding af stubbe på agerjord
- (c) beskyttelse af vandløb og grundvand mod forurening og afstrømning.

5. Medlemsstaterne medtager i NRP-planen en beskrivelse af de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt for hvert af målene i stk. 4, herunder det territoriale anvendelsesområde og de landbrugere og andre støttemodtagere, der er omfattet disse foranstaltninger, og en sammenfatning af beskyttelsesforanstaltningen. Ved fastsættelsen af beskyttelsesforanstaltningerne tager medlemsstaterne størst muligt hensyn til de nationale henstillinger vedrørende den fælles landbrugspolitik, der er omhandlet i artikel 2. Medlemsstaterne tilpasser beskyttelsesforanstaltningerne til de forskellige arealforvaltningssystemer og miljø- og klimaforhold på deres område.

6. Landbrugere, hvis bedrift i sin helhed er certificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848¹², anses for at overholde de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i NRP-planen, med hensyn til de mål der er fastsat i stk. 4, litra b) og c).

7. Ved fastlæggelsen af de beskyttelsesforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 4, kan medlemsstaterne i deres NRP-planer fastsætte specifikke undtagelser fra beskyttelsesforanstaltningerne på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier såsom afgrøder, jordtyper og landbrugssystemer eller skader på permanente

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

græsarealer forårsaget af bl.a. vilde dyr eller invasive arter. For disse specifikke undtagelser skal det areal, som de vedrører, være begrænset, de må udelukkende fastsættes, hvis og i det omfang de er nødvendige for at løse specifikke problemer ved anvendelsen af disse foranstaltninger, og de må ikke stå i vejen for de mål, der er fastsat i stk. 4, eller fordreje konkurrencen.

8. Medlemsstaterne kan indrømme midlertidige undtagelser fra beskyttelsesforanstaltninger, hvis vejrforholdene forhindrer landbrugere og andre støttemodtagere i at udføre disse foranstaltninger, eller hvis udførelsen af disse beskyttelsesforanstaltninger står i vejen for de mål, der er fastsat i stk. 4. Medlemsstaterne sikrer, at de midlertidige undtagelsers anvendelsesområde og varighed begrænses til, hvad der er nødvendigt, indrømmes på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier, og at de ikke står i vejen for de mål, der er fastsat i stk. 4, eller fordrejer konkurrencen.
9. Medlemsstaterne kan anerkende de dyrkningsmetoder under de miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a), som bidrager til målene i denne artikels stk. 4 på samme måde som de pågældende beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i NRP-planen i henhold til nævnte stykke. Medlemsstaterne kan anse landbrugere og andre støttemodtagere, der forpligter sig til at gennemføre sådanne tilsvarende foranstaltninger, for at handle i overensstemmelse med den relevante beskyttelsesforanstaltning.

Artikel 4 **Prioriterede miljø- og klimaområder**

1. Medlemsstaterne yder støtte til landbrugere og andre støttemodtagere på mindst hvert af følgende prioriterede miljø- og klimaområder:
 - (a) tilpasning til klimaforandringer og vandresiliens
 - (b) modvirkning af klimaforandringer, herunder kulstoffjernelse og produktion af vedvarende energi på bedriften, herunder biogasproduktion
 - (c) jordbundens sundhed
 - (d) beskyttelse af biodiversiteten, f.eks. bevarelse af levesteder eller arter, landskabstræk og reduktion af pesticidanvendelsen
 - (e) udvikling af økologisk landbrug
 - (f) dyresundhed og dyrevelfærd.

Medlemsstater med områder, der er berørt af vandforurening på grund af nitratoverskud, yder støtte til landbrugere for ekstensivering af dyreholdssystemer eller for diversificering til andre landbrugsaktiviteter.

2. For hvert af de prioriterede områder i stk. 1 ydes støtten på de betingelser, der er fastsat i artikel 9, 10 og 13.

Artikel 5 **Støttetyper**

1. Følgende interventioner inden for den fælles landbrugspolitik fastlægges:
 - (a) gradvist nedsat arealbaseret indkomststøtte
 - (b) koblet indkomststøtte

- (c) afgrødespecifik betaling for bomuld
 - (d) betaling for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger
 - (e) støtte til ulemper, der følger af visse obligatoriske krav
 - (f) miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger
 - (g) betalinger til mindre landbrugere
 - (h) støtte til risikostyringsværktøjer
 - (i) støtte til investeringer for landbrugere og skovbrugere
 - (j) støtte til etablering af unge landbrugere, nye landbrugere, virksomhedsetablering i landdistrikterne og udvikling af små bedrifter
 - (k) støtte til vikarordninger inden for landbruget
 - (l) Leader
 - (m) støtte til vidensdeling og innovation i landbruget, skovbruget og landdistrikterne
 - (n) initiativer for territorielt og lokalt samarbejde
 - (o) interventioner i regionerne i den yderste periferi
 - (p) interventioner på de mindre øer i Det Ægæiske Hav
 - (q) EU's skoleordning som omhandlet i del II, afsnit I, kapitel IIa, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013¹³
 - (r) interventioner i bestemte sektorer som omhandlet i del II, afsnit I, kapitel IIa, i forordning (EU) nr. 1308/2013
 - (s) krisebetalinger til landbrugere.
2. De interventioner, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-k), og interventioner inden for visse sektorer som omhandlet i del II, afsnit I, kapitel IIa, i forordning (EU) nr. 1308/2013, er indkomststøtteinterventioner, der finansieres af fonden i henhold til artikel 10, stk. 2, litra a), andet afsnit, i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen].
 3. Produktion af hampesorter med et indhold af tetrahydrocannabinol (THC) på over 0,3 % er ikke støtteberettiget i henhold til denne forordning.

Artikel 6

Gradvist nedsat arealbaseret indkomststøtte

1. Medlemsstaterne yder arealbaseret indkomststøtte for støtteberettigede hektar til landbrugere for at imødekomme indkomstbehov.
2. Betalingen pr. støtteberettiget hektar differentieres efter grupper af landbrugere eller geografiske områder på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier. De grupper af landbrugere eller geografiske områder, som ligger til grund for differentieringen af betalinger, fastsættes på grundlag af landbrugernes indkomst fra landbrugsaktiviteten i en repræsentativ referenceperiode.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>).

Ved differentieringen af betalingerne målretter medlemsstaterne støtten til de landbrugere, der har det største behov for støtte, navnlig unge landbrugere og nye landbrugere, kvinder, familielandbrugere eller mindre landbrugere, landbrugere, der kombinerer afgrødeproduktion og husdyrhold, eller landbrugere i områder med naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger som fastsat i overensstemmelse med artikel 8.

Differentieringen af betalinger kan ske i form af udbetaling af årlige faste beløb, der helt eller delvist erstatter den arealbaserede indkomststøtte pr. støtteberettiget hektar. Medlemsstaterne forhøjer den støtte pr. støtteberettiget hektar, der ydes til unge landbrugere.

3. Det samlede beløb til betalinger pr. landbruger, der fastsættes i henhold til stk. 2, nedsættes gradvist i henhold til følgende bestemmelser:
 - (a) Medlemsstaterne nedsætter det årlige beløb for den arealbaserede indkomststøtte, der overstiger 20 000 EUR, som skal ydes til en landbruger, med 25 %, hvis beløbet for den arealbaserede indkomststøtte, der ydes til en landbruger, ligger mellem 20 000 EUR og 50 000 EUR.
 - (b) Medlemsstaterne nedsætter det årlige beløb for den arealbaserede indkomststøtte, der overstiger 50 000 EUR, som skal ydes til en landbruger, med 50 %, hvis beløbet for den arealbaserede indkomststøtte, der ydes til en landbruger, overstiger 50 000 EUR og er højst 75 000 EUR.
 - (c) Medlemsstaterne nedsætter det årlige beløb for den arealbaserede indkomststøtte, der overstiger 75 000 EUR, som skal ydes til en landbruger, med 75 %, hvis beløbet for den arealbaserede indkomststøtte, der ydes til en landbruger, overstiger 75 000 EUR.
4. Den samlede arealbaserede indkomststøtte må højst være 100 000 EUR pr. landbruger pr. år. Hvis der er tale om en juridisk person eller en gruppe af juridiske personer, gælder dette loft for alle bedrifter, der kontrolleres af en juridisk eller fysisk person.
5. Medlemsstaterne sikrer, at støtten i henhold til denne artikel først og fremmest målrettes landbrugere, der udøver en landbrugsaktivitet på deres bedrift og aktivt bidrager til fødevarer sikkerheden. Mindre landbrugere, hvis hovedaktivitet ikke er landbrug, men som udøver mindst et minimumsniveau af en landbrugsaktivitet i henhold til det, som fastsættes af medlemsstaterne, betragtes også som landbrugere.
6. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere, der når den pensionsalder, der er fastsat i national ret, og som modtager pension, senest i 2032 ikke længere modtager støtte i medfør af denne artikel.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de støtteberettigede hektar kun omfatter arealer, som landbrugeren råder over, og som omfatter:
 - (a) landbrugsarealer, hvorpå der udøves en landbrugsaktivitet, der er under landbrugerens kontrol med hensyn til drift, udbytte og finansiell risiko. Hvis der også udøves ikkelandbrugsmæssige aktiviteter på disse arealer, skal landbrugsaktiviteten være den altovervejende aktivitet
 - (b) arealer, for hvilke der ydes støtte i henhold til artikel 5, stk. 1, litra a) og g), eller i henhold til den grundlæggende indkomststøtte med henblik på bæredygtighed i henhold til afsnit III, kapitel II, afdeling 2, underafdeling 2, i forordning (EU) 2021/2115, hvis landbrugsaktiviteten ikke udøves på grund af

tilsagn og forpligtelser, der følger af EU-interventioner eller nationale interventioner eller andre programmer, der bidrager til de prioriterede miljø- og klimaområder inden for den fælles landbrugspolitik, jf. artikel 4

- (c) medlemsstaterne kan beslutte, at landskabstræk, der ikke er omfattet af de tilsagn og ordninger, der er omhandlet i litra b), gælder som "støtteberettigede hektar", forudsat at disse landskabstræk ikke væsentligt hæmmer resultatet af landbrugsaktiviteten og ikke er den altovervejende aktivitet på landbrugsparcellen.

Artikel 7

Betalinger til mindre landbrugere

1. Medlemsstaterne yder indkomststøtte til mindre landbrugere som af fastsat medlemsstaterne til erstatning af støtten inden for de interventioner, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), b) og d). Medlemsstaterne udformer interventionen i NRP-planen således, at den er valgfri for landbrugerne.

Medlemsstaterne sikrer, at støtten i henhold til denne artikel først og fremmest målrettes landbrugere, der udøver en landbrugsaktivitet på deres bedrift og aktivt bidrager til fødevarer sikkerheden.

Den årlige betaling til hver mindre landbruger må ikke overstige 3 000 EUR.

2. Medlemsstaterne kan differentiere støtte, der ydes i henhold til denne artikel, for forskellige grupper af landbrugere eller geografiske områder.

Artikel 8

Betaling for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger

1. Medlemsstaterne yder støtte for at kompensere landbrugere for naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger.
2. Der kan ydes betaling for områder med naturbetingede og andre specifikke begrænsninger for områder, der:

- (a) er udpeget i henhold til artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013¹⁴
- (b) er nyligt udpegede på grund af specifikke begrænsninger, som er fastsat af medlemsstaterne og medtaget i NRP-planen.

Medlemsstaterne kan foretage en finjustering med henblik på at udelukke arealer inden for de områder, der er udpeget i henhold til første afsnit, litra a) og b), på de betingelser, der er fastsat i artikel 32, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Flademålet på de arealer, der udpeges i henhold til første afsnit, litra b), må ikke overstige 2 % af den pågældende medlemsstats udnyttede landbrugsareal.

3. Betalingerne pr. støtteberettiget hektar skal begrænses til de ekstraomkostninger eller tabt indkomst, der er forbundet med landbrugsproduktion i de udpegede områder, sammenholdt med produktion i ikkeudpegede områder.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1305/oj>.

Artikel 9

Støtte til kompensation for ulemper som følge af visse obligatoriske krav

1. Medlemsstaterne kan yde arealbaseret støtte i landbrugs- og skovområder for ulemper som følge af gennemførelsen af:
 - (a) Rådets direktiv 92/43/EØF¹⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF¹⁶;
 - (b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF¹⁷.

Ud over de områder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne beslutte at yde støtte for andre afgrænsede naturbeskyttelsesområder, hvor landbruget eller skovbruget er pålagt miljøbetingede begrænsninger, og som bidrager til gennemførelsen af artikel 10 i direktiv 92/43/EØF, under forudsætning af, at disse områder ikke overstiger 5 % af de udpegede Natura 2000-områder, der er omfattet af NRP-planen.
2. Betalinger i henhold til nærværende artikel ydes til landbrugere, skovbrugere og deres sammenslutninger.
3. Medlemsstaterne må kun yde betalinger i henhold til denne artikel for at kompensere støttemodtagere for alle eller dele af de ekstraomkostninger og tabt indkomst, der er forbundet med overholdelsen af de obligatoriske krav som følge af gennemførelsen af de EU-retsakter og bestemmelser, der er anført i stk. 1, første afsnit, herunder transaktionsomkostninger.

Artikel 10

Miljø- og klimavenlige landbrugsforanstaltninger

1. Medlemsstaterne skaber incitamenter for følgende foranstaltninger, der er til gavn for klimaet, miljøet, dyresundhed og dyrevelfærd og bæredygtigt skovbrug:
 - (a) frivillige forvaltningsforpligtelser, som landbrugere og andre støttemodtagere påtager sig, herunder forpligtelse til at opretholde økologisk drift og ekstensivering af husdyrproduktionen, der etableres og gennemføres i henhold til stk. 3
 - (b) frivillig omstilling til modstandsdygtige produktionssystemer, der gennemføres af landbrugere på bedriftsniveau eller for en del af bedriften, herunder omlægning til økologisk drift og ekstensivering af husdyrproduktionssystemer, der etableres og gennemføres i henhold til stk. 4.
2. Hver medlemsstat yder støtte til økologisk jordbrug, der er certificeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848¹⁸, og til ekstensive husdyrproduktionssystemer under begge former for foranstaltninger som omhandlet i stk. 1.

¹⁵ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/848/oj>).

3. Forvaltningsforpligtelserne i stk. 1, litra a), kan være af et eller flere års varighed og navnlig have følgende mål:
- (a) beskyttelse af vandkvaliteten og mindske af presset på vandressourcerne, beskyttelse af jorden, næringsstofforvaltning, bevarelse af biodiversiteten, herunder vedligeholdelse af landskabstræk og reduceret anvendelse af pesticider
 - (b) modvirkning af klimaforandringer, herunder reduktion af drivhusgasemissioner og kulstofbinding, tilpasning til klimaforandringer, herunder dyre- og plantediversitet for modstandsdygtige økosystemer
 - (c) dyresundhed og dyrevelfærd, herunder bekæmpelse af antimikrobiel resistens
 - (d) bæredygtig anvendelse og udvikling af genetiske ressourcer eller
 - (e) miljøvenligt skovbrug og skovbevarelse.
4. Støtten til de omstillingsforanstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra b), ydes på grundlag af en handlingsplan for omstillingen, der udarbejdes af en landbruger og godkendes af medlemsstaten. For at gennemføre den støtte til omstillingsforanstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra b), skal medlemsstaterne i NRP-planen beskrive de produktionssystemer, som de anser for at være til gavn for klimaet og miljøet.
- Medlemsstaterne udbetaler støtten til landbrugerne i rater i løbet af den periode, hvor handlingsplanen for omstillingen gennemføres. Udbetalingen af den sidste rate gøre betinget af, at gennemførelsen af handlingsplanen for omstillingen er afsluttet. Medlemsstaterne sikrer, at betalingerne inddrives, hvis landbrugeren ikke gennemfører handlingsplanen for omstillingen.
5. Medlemsstaterne yder kun støtte til forvaltningsforpligtelser som omhandlet i stk. 1, litra a), som er mere vidtgående end de pågældende lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er nævnt i bilag I, del A, og de relevante minimumskrav for anvendelsen af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler, dyrevelfærd og andre relevante obligatoriske krav, der er fastsat i den nationale ret og i EU-retten.
- Hvis kravene i den nationale ret er mere vidtgående end de tilsvarende obligatoriske minimumskrav, der er fastsat i EU-retten, kan der ydes støtte til forvaltningsforpligtelser som omhandlet i stk. 1, litra a), der bidrager til overholdelse af disse krav.

Artikel 11

Koblet indkomststøtte

1. Medlemsstaterne yder koblet indkomststøtte til landbrugere i bestemte landbrugssektorer og for bestemte landbrugsprodukter, der, hvor det er relevant, er defineret i henhold til bilag I til forordning (EU) nr. 1308/2013, eller til bestemte driftsformer, der befinder sig i vanskeligheder og er vigtige af socioøkonomiske eller miljømæssige årsager.
- Den koblede indkomststøtte ydes i form af en årlig betaling pr. støtteberettiget hektar eller pr. dyr eller pr. dyreækvivalent som fastsat i bilag II.
- Medlemsstaterne kan kun yde støtten i form af en betaling pr. hektar for arealer, som de i henhold til artikel 6, stk. 7, har fastsat som støtteberettigede hektar.

Støtte, der ydes som betaling pr. hektar, kan omfatte støtte til lavskov med kort omdriftstid og græs og andet grøntfoder. Der ydes ikke støtte til tobaks- og vinsektoren.

Den støtte, der ydes som betaling pr. dyr, begrænses til sektorerne for oksekød, mælk og mejeriprodukter, fåre- og gedekød, biavlsprodukter og silkeorme.

2. Støtten i stk. 1, skal på grundlag af objektive og ikkediskriminerende kriterier imødekomme yderligere indkomstbehov.
3. Ved planlægningen af støtten i stk. 1 skal medlemsstaterne minimere den potentielle indvirkning af deres støttebeslutninger på det indre marked.
4. For støtte, der ydes som en betaling pr. dyr til husdyrsektorerne, tager medlemsstaterne hensyn til miljøvirkningerne, blandt andet ved at fastsætte kriterier for højeste husdyrtæthed i nitratsårbare zoner.

Artikel 12

Støtte for deltagelse i risikostyringsværktøjer

1. Medlemsstaterne yder støtte til landbrugere for deltagelse i risikostyringsværktøjer. Medlemsstaterne sikrer, at der kun ydes støtte for tab, der overstiger en tærskel på mindst 20 % af landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

Uanset første afsnit er medlemsstater, der i NPR-planen viser, at der findes nationale systemer, der tilvejebringer risikodækning for landbrugere, fritaget for forpligtelsen til at medtage interventioner for risikostyringsværktøjer i deres NRP-plan i henhold til denne artikel.

2. Sektorspecifikke værktøjer til styring af produktionsrisici skal beregne tabene enten på bedriftsniveau, på niveauet for bedriftens aktiviteter inden for den pågældende sektor eller i forhold til det specifikke forsikrede område.

For permanente afgrøder og i andre begrundede tilfælde, hvor de beregningsmetoder, der er omhandlet i første afsnit, ikke er hensigtsmæssige, kan medlemsstaterne forelægge en metode til beregning af tabene baseret på landbrugerens gennemsnitlige årlige produktion eller indkomst i en periode på højst otte år, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

3. Medlemsstaterne kan anvende en passende alternativ metode til at beregne tab for unge landbrugere og nye landbrugere.
4. Medlemsstaterne fastlægger metoden til beregning af tab og udløsende faktorer for kompensation i deres NRP-plan. Medlemsstaterne sikrer, enhver overkompensation som følge af kombinationen af interventioner i henhold til denne artikel med andre offentlige eller private risikostyringsordninger undgås.

Artikel 13

Støtte til investeringer for landbrugere og skovbrugere

1. Medlemsstaterne yder støtte i henhold til denne artikel for produktive og ikkeproduktive investeringer, hvormed der leveres et passende samlet bidrag til landbrugets, fødevarerens, skovbrugets og landdistrikternes

modstandsdygtighed, navnlig til klima- og vandresiliens. Medlemsstaterne oplyser i deres nationale NRP-programmer om, hvordan de vil yde en sådan støtte.

2. For bedrifter over en vis størrelse, som medlemsstaterne skal fastlægge i deres NRP-planer, er støtte til skovbrugssektoren betinget af fremlæggelse af de relevante oplysninger fra en skovforvaltningsplan eller et tilsvarende instrument, der er i overensstemmelse med bæredygtig skovforvaltning som defineret i den seneste version af de Generelle retningslinjer for bæredygtig forvaltning af skove i Europa.
3. Støtte til investeringer i genopretning af landbrugets eller skovbrugets produktionspotentiale, der er beskadiget som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser, ydes kun, hvis den pågældende hændelse har forårsaget ødelæggelse af mindst 30 % af landbrugsproduktionspotentialet eller mindst 20 % af skovbrugsproduktionspotentialet.
4. Medlemsstaterne udarbejder en liste over ikkestøtteberettigede investeringer og udgiftskategorier, der mindst omfatter følgende:
 - (a) køb af rettigheder til landbrugsproduktion
 - (b) køb af jord for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede omkostninger til den pågældende operation, med undtagelse af køb af jord med henblik på miljøbevarelse og bevaring af kulstofrig jordbund
 - (c) køb af dyr og køb af etårige planter og udplantning heraf til andre formål end:
 - i) at genoprette land- eller skovbrugspotentialet efter naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold eller katastrofale hændelser
 - ii) at beskytte husdyr mod store rovdyr eller anvendelse i skovbrug i stedet for maskiner
 - iii) at opdrætte udryddelsestruede racer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012¹⁹ i henhold til de forvaltningsforpligtelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)
 - iv) at opdrætte racerent avlskvæg og racerene får eller geder af høj genetisk værdi til avlsformål med henblik på at forbedre husdyrbesætningers kvalitet og produktivitet eller bevare sjældne eller lokale racer
 - v) at bevare plantesorter, der er truet af genetisk erosion, i henhold til de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)
 - (d) renter af gæld med undtagelse af tilskud, der gives i form af rentegodtgørelse eller tilskud til garantigebyrer.
5. Uanset stk. 4, litra a), b) og c), anvendes dette krav ikke, hvis støtten tilvejebringes ved hjælp af finansielle instrumenter.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl ("dyreavlsforordning") (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66) ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1012/oj>).

6. Når landbrugere pålægges nye krav i henhold til EU-retten, kan der ydes støtte til investeringer for at opfylde disse krav i højst 36 måneder fra den dato, hvor de bliver obligatoriske for bedriften.
7. Medlemsstaterne må kun yde betalinger i henhold til dette stykke med henblik på at kompensere støttemodtagere for alle eller en del af de ekstraomkostninger, der er forbundet med overholdelsen af disse krav.

For unge landbrugere, der for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder, kan der ydes støtte til investeringer til opfyldelse af kravene i EU-retten i højst 36 måneder fra etableringsdatoen, eller indtil de foranstaltninger, der er fastlagt i den forretningsplan, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, er afsluttet. Medlemsstaterne må kun yde betalinger i henhold til dette stykke med henblik på at kompensere støttemodtagere for alle eller en del af de ekstraomkostninger, der er forbundet med overholdelsen af disse krav.

Artikel 14

Etablering af unge landbrugere, virksomhedsetablering i landdistrikter og udvikling af små bedrifter

1. Medlemsstaterne yder støtte til etablering af unge landbrugere og virksomhedsetablering i landdistrikterne, herunder etablering af nye landbrugere, på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, og som nærmere præciseret i deres NRP-planer.
2. Medlemsstaterne må kun yde støtte i henhold til denne artikel for at støtte:
 - (a) etablering af unge landbrugere, der opfylder de betingelser, der fastsættes af medlemsstaterne i deres NRP-planer i henhold til artikel 4, nr. 22), litra d), i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen]
 - (b) etablering af virksomheder i landdistrikterne knyttet til landbrug eller skovbrug, herunder etablering af nye landbrugere, eller indkomstdiversificering i landbrugshusholdninger til ikkelandbrugsmæssige aktiviteter
 - (c) virksomhedsetablering i landdistrikterne
 - (d) virksomhedsudvikling af små bedrifter som fastsat af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for fremsendelse af den forretningsplan og for dens indhold, som støttemodtagere skal forelægge for at kunne modtage støtte i henhold til nærværende artikel.
4. Medlemsstaterne yder støtten i form af faste beløb eller finansielle instrumenter eller en kombination af disse. Støtten begrænses til et støttebeløb på højst 300 000 EUR og kan differentieres på grundlag af objektive kriterier og ikkediskriminerende kriterier.

Artikel 15

Strategi for generationsskiftet

Medlemsstaterne fastlægger i deres NRP-plan en strategi for generationsskiftet i landbruget for at øge effektiviteten af og sammenhængen i interventioner, der er målrettet unge landbrugere i henhold til denne forordning, og nationale initiativer. Denne strategi skal omfatte:

- (a) en vurdering af den aktuelle demografiske situation i landbrugssektoren
- (b) identifikation af adgangsbarrierer for unge landbrugere og forslag til nationale initiativer og foranstaltninger til at overvinde disse
- (c) en beskrivelse af, hvordan den startpakke til unge landbrugere, der er nævnt i artikel 16, vil blive anvendt i national sammenhæng
- (d) synergier mellem foranstaltninger, der bidrager til generationsskiftet i henhold til NRP-planen.

Artikel 16

Startpakke til unge landbrugere

1. Startpakken til unge landbrugere skal i tråd med den strategi for generationsskiftet inden for landbruget, der er omhandlet i artikel 15, omfatte en række af følgende foranstaltninger:
 - (a) støtte til unge landbrugeres etablering i henhold til artikel 14
 - (b) gradvis nedsat arealbaseret indkomststøtte til unge landbrugere i henhold til artikel 6
 - (c) støtte til mindre landbrugere i henhold til artikel 7, som er målrettet unge landbrugere
 - (d) investeringsstøtte med højere støtteintensitet til unge landbrugere
 - (e) muligheder for finansiering af investeringer, der gennemføres af unge landbrugere gennem de finansielle instrumenter, der er omhandlet i artikel 71 i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen]
 - (f) støtte til virksomhedsetablering i landdistrikter
 - (g) samarbejdsinterventioner, der letter adgangen til innovation gennem projekterne i EIP-AGRI's operationelle grupper i henhold til denne forordnings artikel 19 og artikel 74 i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen]
 - (h) interventioner for samarbejde, der letter samarbejdet mellem generationerne, herunder bedriftsoverdragelse, jf. artikel 74 i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen]
 - (i) støtte til vikarordninger inden for landbruget i henhold til artikel 17
 - (j) adgang til rådgivningstjenester og uddannelsesprogrammer, der er skræddersyet til unge landbrugeres behov, i henhold til artikel 20.
2. Medlemsstaterne tager ved udformningen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, hensyn til forbindelser og synergier med andre foranstaltninger i deres NRP-planer, navnlig hvad angår foranstaltninger, der letter overdragelse fra den ene generation til den næste og generationsskiftet, investeringer i virksomhedsetablering i landdistrikterne eller adgang til og anvendelse af finansielle instrumenter.
3. For at lette adgangen til de interventioner, der er omhandlet i stk. 1, opretter medlemsstaterne et fælles adgangspunkt for unge landbrugere, som bl.a. kan give oplysninger om støttemuligheder og -procedurer og lette adgangen til og etableringen i landbrugserhvervet, herunder indgivelse af ansøgninger om støtte og vejledning.

Artikel 17

Vikarordninger inden for landbruget

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til vikarordninger inden for landbruget, der gør det muligt for landbrugere at tage orlov under sygdom, barsel, pasning af børn og andre familiemedlemmer, ferie og lignende livsbegivenheder samt tage del i uddannelse som nærmere præciseret i deres NRP-planer.
2. Denne støtte begrænses til oprettelse af vikarordninger inden for landbruget og til lønomkostninger for de vikarer, der afløser bedriftsindehaveren i en begrænset periode.

Artikel 18

Leader

1. Medlemsstaterne yder støtte til Leader med henblik på at udarbejde og gennemføre lokaludviklingsstrategier under Leader på de betingelser, der er fastsat i artikel 76 i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen], og som nærmere præciseret i deres NRP-planer.
2. Medlemsstaterne støtter Leaderprogrammet i som minimum landdistrikter med særlige ulemper, der defineres af medlemsstaterne i NPR-planerne.
3. Medlemsstaterne yder støtte gennem Leader til projekter, der gennemføres af lokale aktionsgrupper, der omfatter nyetablerede virksomheder, kapacitet til at skabe merværdi gennem omstilling, diversificering af landbrugsaktiviteter, herunder landboturisme, direkte salg af landbrugsprodukter og innovation.
4. Støtten fra Leader skal målrettes områder til udvikling af landdistrikterne med merværdi for landbrugere og skovbrugere såsom den sociale, miljømæssige, digitale og økonomiske omstilling af landdistrikterne, forbedringen af trivslen for befolkningen i landdistrikterne og styrkelsen af den sociale kapital.

Artikel 19

Støtte til vidensdeling og innovation i landbruget, skovbruget og landdistrikterne

1. Medlemsstaterne yder støtte til vidensdeling og innovation i landbruget, skovbruget og landdistrikterne på de betingelser, der fastsættes i denne artikel. Medlemsstaterne yder støtte til:
 - (a) forberedelsen og gennemførelsen af EIP-AGRI's operationelle gruppers projekter samt til foranstaltninger til sikring af en bredere anvendelse af projekresultaterne
 - (b) aktioner til fremme af innovation, uddannelse og rådgivning, kompetenceudvikling, rådgivningstjenester og andre former for vidensdeling og informationsformidling.Støtte til rådgivningstjenester ydes kun til de rådgivningstjenester, der opfylder kravene i artikel 20, stk. 3.
2. Formålet med EIP-AGRI skal være at fremskynde udviklingen og anvendelsen af innovationer ved at forbedre udvekslingen af viden og fremme synergier mellem politikker, aktører og instrumenter inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter. Resultaterne af dets arbejde vil blive formidlet og mangfoldiggjort via det landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS).

EIP-AGRI skal:

- (a) understøtte samarbejdsprojekter for innovation gennem operationelle grupper på grundlag af den "interaktive innovationsmodel", der er omhandlet i stk. 4
 - (b) forbinde forskning og landbrugs- og skovbrugsdrift og informere det videnskabelige samfund om nævnte driftsformers behov
 - (c) bringe innovationsaktører og -projekter sammen, navnlig via Unionens og de nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik
 - (d) fremme anvendelsen af innovative løsninger gennem formidling af information og viden, herunder udveksling mellem landbrugere.
3. De projekter, der gennemføres af EIP-AGRI's operationelle grupper, skal baseres på den "interaktive innovationsmodel", for hvilken følgende principper gælder:
- (a) udvikling af innovative løsninger med fokus på de specifikke behov hos landbrugere, skovbrugere og aktører i landdistrikterne
 - (b) sammenføring af partnere, hvis viden supplerer hinanden, såsom den akademiske verden, forskere og landbruget, og, hvor det er relevant, aktører i fødevarekæden, og sikre deres aktive deltagelse i projekter
 - (c) udarbejdelse af projekterne i fællesskab og med fælles beslutningstagning af de aktører, der er involveret i projekterne, og gennemføres på en rådgivende vis, blandt andet ved at sikre potentialet for opskalering

Medlemsstaterne sikrer, at de vigtigste resultater af de projekter, der er omhandlet i dette stykke, formidles gennem praksisorienterede kanaler, herunder de nationale og de EU-dækkende netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik. De oplysninger, der formidles, skal omfatte målene for projekterne, de deltagende partnere, de vigtigste tematiske områder, der behandles, projektets geografiske placering, det samlede budget og det endelige resultat af projektet med fokus på de praktiske innovative løsninger, der udvikles.

4. Medlemsstaterne kan yde støtte til EIP-AGRI's operationelle gruppers projekter på følgende betingelser:
- (a) der kan kun ydes støtte på grundlag af en godkendt projektplan, der baseres på principperne i stk. 3
 - (b) den operationelle gruppe, der gennemfører projektet, skal inddrage mindst to forskellige aktører og bidrage til et eller flere af de specifikke mål relateret til fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 3, litra d), i forordning (EU) [...] [NRP-forordningen]

Medlemsstaterne fastsætter objektive kriterier og gennemsigtige krav til indholdet, varigheden, forelæggelsen og godkendelsen af de projektplaner, der skal udarbejdes af EIP-AGRI's operationelle grupper.

5. Medlemsstaterne yder ikke støtte i henhold til denne artikel til vidensdeling og innovation, som kun forskningsorganer deltager i.

Artikel 20

Landbrugsfaglige videns- og innovationssystemer og bedriftsrådgivningstjenester

1. Hver medlemsstat sikrer, at landbrugere og skovbrugere har adgang til innovation, og at ny viden når ud til dem i rette tid og på effektiv vis, således at de effektivt kan

indføre innovative og bæredygtige løsninger og drage nytte af ajourført viden i landbrugssektoren.

2. For at opfylde kravet i stk. 1 fastsætter hver medlemsstat i NRP-planen, hvordan innovationer og ajourført viden når ud til landbrugerne, navnlig gennem det landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS). AKIS skal omfatte følgende:
 - (a) ordninger til sikring af effektive videnstrømme og synergier mellem rådgivere, forskere, fagfolk, nationale netværk vedrørende den fælles landbrugspolitik og andre relevante interessenter
 - (b) foranstaltninger til forbedring af landbrugernes og skovbrugernes adgang til upartisk og kvalificeret rådgivning
 - (c) støtte til innovation som en del af bedriftsrådgivningstjenesterne, navnlig støtte til EIP-AGRI's operationelle grupper, der er omhandlet i artikel 19, herunder til anvendelse af den "interaktive innovationsmodel", der er omhandlet i artikel 19, stk. 4
 - (d) en plan for forbedring af omfattende formidling og demonstration af forskningsresultater og innovative og bæredygtige løsninger til landbrugere, skovbrugere og andre slutbrugere
 - (e) interventioner i NRP-planen til støtte for driften af AKIS, navnlig de interventioner, der er nævnt i artikel 19, og deres komplementaritet og sammenhæng med relevante nationale initiativer og andre relevante foranstaltninger, der er fastsat i NRP-planen
 - (f) et system for tilvejebringelse af bedriftsrådgivningstjenester, der er oprettet i henhold til stk. 3.
3. Som en del af AKIS skal medlemsstaterne i NRP-planerne give en beskrivelse af, og gennemføre, et system for ydelse af bedriftsrådgivningstjenester, der skal oprettes for at støtte adgang til viden og bredere indførelse og anvendelse af innovationer. Bedriftsrådgivningstjenesterne skal omfatte alle følgende aspekter:
 - (a) rådgivning til landbrugere og skovbrugere om bæredygtig og modstandsdygtig forvaltning af jord, landbrugsbedrifter og skove, der er tilpasset bedriftstyper og forskellige produktionssystemer, samt om de støttekrav, der fastsættes i NRP-planerne, herunder bedriftsforvaltning, etablering og overdragelse af bedrifter og nystartede virksomheder driftsledelse, adgang til social støtte, bevidstgørelse om mentale sundhedsproblemer og adgang til de pågældende tjenester anvendelse af innovationer, datadrevne løsninger og digitale værktøjer
 - (b) målrettet rådgivning til unge landbrugere, navnlig vedrørende driftsledelse, adgang til finansiering, adgang til offentlig støtte og adgang til viden og innovation.
4. Medlemsstaterne sikrer, at landbrugere og skovbrugere har direkte adgang til rådgivere, f.eks. ved at stille offentlige databaser over rådgivere til rådighed. Medlemsstaterne sikrer, at den rådgivning, der ydes til landbrugere og skovbrugere, er upartisk, og at rådgiverne har de passende kvalifikationer og ikke har nogen interessekonflikter.

Artikel 21

Myndighed med ansvar for datastyring under den fælles landbrugspolitik

1. Hver medlemsstat udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at træffe eller koordinere foranstaltninger med henblik på at opnå og opretholde national og grænseoverskridende interoperabilitet mellem informationssystemer, der anvendes til gennemførelse, forvaltning, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik til gavn for landbrugere og andre modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik. I denne artikel forstås ved interoperabilitet informationssystemernes evne til at interagere med hinanden ved at dele data ved hjælp af elektronisk kommunikation.
2. Den udpegede myndighed har navnlig følgende opgaver:
 - (a) udarbejdelse og forelæggelse for Kommissionen af en køreplan på medlemsstatsniveau med henblik på at opnå og opretholde interoperabilitet (herefter "køreplanen") og opfølgning af Kommissionens bemærkninger til køreplanen
 - (b) koordinering af gennemførelsen eller, hvis det besluttet af medlemsstaten, gennemførelse af køreplanen på en effektiv, virkningsfuld og rettidig måde.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om udpegelsen af myndigheden senest den [Publikationskontoret: tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

3. Køreplanen i stk. 2 skal omfatte:
 - (a) identifikation af behovene for at opnå og opretholde interoperabilitet som omhandlet i stk. 1, og udformning af foranstaltninger til at håndtere disse behov samt tidsramme med delmål og mål for gennemførelsen heraf
 - (b) identifikation af eventuelle synergier med andre interoperabilitetsinitiativer på EU-plan og nationalt plan.

Medlemsstaterne skal så vidt muligt basere deres vurdering af behovene og udformningen af foranstaltningerne på princippet om, at oplysningerne kun indsamles én gang og genanvendes.

Med hensyn til de dele, der er nævnt i første afsnit, litra a), tager medlemsstaten navnlig hensyn til behovet for at oprette en fælles ramme for digital identitet og skal overveje tilpasning til forordning (EU) nr. 910/2014, herunder hvad angår den europæiske digitale identitetstegnebog for fysiske og juridiske personer.

4. Medlemsstaterne forelægger senest den 16. december hvert kalenderår Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af køreplanen med en vurdering af fremskridtene i gennemførelsen af de skridt og foranstaltninger og den tidsramme, der er fastsat i køreplanen.

Hvis det er nødvendigt, forelægger medlemsstaterne Kommissionen ændringer af køreplanerne sammen med de årlige rapporter.

Medlemsstaterne forelægger den første årlige rapport for Kommissionen senest den 16. december 2029.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 23, som er nødvendige for at sikre, at interoperabilitet og gnidningsløs dataudveksling mellem informationssystemer, der anvendes til gennemførelse, overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, gennemføres effektivt,

sammenhængende, virkningsfuldt og rettidigt, og supplerer denne artikel med regler, hvor gennemførelsen af køreplanen som omhandlet i stk. 2 kræver det, samt regler om de interoperabilitetsforanstaltninger, der er nævnt i stk. 3, litra b).

6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte regler om:
 - (a) køreplanens og årsrapportens form og indhold
 - (b) ordninger for at fremsende køreplanerne og de årlige rapporter eller gøre dem tilgængelige for Kommissionen.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 24.

Artikel 22

Foranstaltninger til løsning af specifikke problemer

1. For at løse specifikke problemer vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som både er nødvendige og begrundede i akutte situationer. Sådanne gennemførelsesretsakter kan fravige denne forordnings bestemmelser, men kun i det strengt nødvendige omfang og tidsrum. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 24, stk. 2.
2. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde og med henblik på at løse specifikke problemer som omhandlet i stk. 1 samtidig med, at kontinuiteten i de interventioner under den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i NRP-planen, sikres i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks.
3. Foranstaltninger truffet i henhold til stk. 1 og 2 forbliver i kraft i en periode på højst 12 måneder. Hvis de specifikke problemer, der er omhandlet i disse stykker, fortsat varer ved efter denne periode, kan Kommissionen med henblik på at finde en permanent løsning fremlægge et passende lovgivningsforslag.
4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver foranstaltning vedtaget i medfør af stk. 1 eller 2 inden for to arbejdsdage efter dens vedtagelse.

Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 21, stk. 6, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra [Publikationskontoret: [datoen for denne forordnings ikrafttræden]]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 21, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 21, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der benævnes "Komitéen for Den Fælles Landbrugspolitik". Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁰ og har til opgave at afgive udtalelser om gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til denne forordning.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 25

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra [Publikationskontoret: [anvendelsesdato for forordning (EU) [...] om oprettelse af Fonden for Nationalt og Regionalt Partnerskab for perioden 2028-2034].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
[...]
Formand

På Rådets vegne
[...]
Formand

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).